

باز هم
بحث
داعی
بخاری ها

منیره شاه حسینی

اطلاعات در مورد استفاده از بخاری‌های استاندارد و چگونگی رعایت اینمی‌این وسائل بپردازیم. چه آن که منشا اصلی حوادث از عدم آگاهی و اطلاعات ناکافی شکل می‌گیرد نه نفی استفاده از آن وسیله.

یکی از وسائل گرمایشی که تولید آن تقریباً چند سال است از سوی برخی سازندگان گسترش یافته بخاری بدون دودکش است.

کاربری این وسائل گرماساز به دلیل نداشتن دودکش و کاهش اکسیژن موجود در فضای استفاده از بخاری‌های گازسوز بدون دودکش در فضای اتاق خواب، حمام، توالت و دستشویی و اتاق‌های کوچک انباری با ارایه تذکراتی بر روی بروشورهای موجود از سوی سازندگان منع شده است در حالی که بتووجهی به نصب این وسائل گرماساز بی‌دودکش درون اتاق خواب یا فضاهای کوچک و بسته‌می‌تواند زمینه ساز حوادث ناگوار باشد.

امروزه ساختمان‌های به اصطلاح مدرنی که سیستم‌های گرمایشی به کار رفته در آن‌ها جواب‌گوی گرمای مطبوع برای ساکنان ساختمان نیست و از طرفی دودکشی برای استفاده از بخاری‌های دودکش دار در اتاق‌ها تعییه نشده باعث شده است. مشتری پر و پا قرص بخاری‌های بدون دودکش باشند و با خریداری دستگاه بعضاً مجبور شوند آن را در محلی تعییه کنند که می‌تواند امنیت جانی ساکنان را به خطر اندازد.

ساختمان بهینه‌سازی مصرف سوخت کشور طی اصلاحیه‌ای از مردم خواسته است بخاری‌های بدون دودکش را به شرط داشتن نشان استاندارد و پروانه کاربرد علامت استاندارد که نشانه اینمی محصول است خریداری کنند و از سازندگان بخاری‌ها نیز خواسته است به عنوان هشدار اینمی علاوه بر روی بسته‌بندی و دفترچه راهنمای مصرف بخاری، بر روی بدنی بخاری نیز قید شود که استفاده از این وسائل در اتاق خواب، حمام، اتاق‌های زیر شیروانی، فضای

زیر پله، انباری، پارکینگ و فضای محدود و کوچک ممنوع است.

حال با تمام این تذکرات و توصیه‌های اینمی، باز هم این پرسش در اذهان عمومی باقی خواهد ماند که سازمان بهینه‌سازی مصرف سوخت در این پرسش در اذهان از متولیان کاهش مصرف سوخت در کشور، چرا تو تولید وسائل حمایت می‌کند که باید در فضای باز یا غیرمحدود تعییه شوند مگر این کار با توصیه‌های دیگری که توسط این سازمان در زمینه کاهش مصرف سوخت در کشور فرهنگ‌سازی می‌شود مغایرت ندارد به این صورت که نصب بخارهای بدون دودکش در اتاق‌هایی که باید جریان هوا در آن وجود داشته باشد با توصیه‌های دیگری از جمله استفاده از درزگیر و عایق‌بندی کامل در و پنجره اتاق‌ها در زمستان مخالف است و مردم را در وضعیتی نگه می‌دارد که نمی‌دانند طبق اصول مقررات ۱۹ ملی ساختمان به کدام پک از توصیه‌های این سازمان جامعه عمل پوشانند.

با شروع فصل سرما، استفاده از بخاری و وسائل گرمایشی گازسوز در منازل و اماکن مختلف افزایش یافته است. بازار شایعات و واقعیات این روزها از شعله‌های داغ بخاری تندتر می‌سوزد. البته اخباری از این دست که سالانه ۵۰۰ نفر از هموطنان عزیزمان قربانی مسمومیت با گاز می‌شوند، ما را در مقابل چراها و اما و اگرها متعدد قرار می‌دهند که همواره به دنبال شنیدن این اخبار در پی علت وقوع هر یک از این حوادث یعنی عوامل انسانی آن هستیم و به زبان ساده‌تر یک نفر را در مقابل وقوع چنین حوادث پاسخ‌گو می‌دانیم.

چه کسی پاسخ‌گو است؟

این روزها توصیه‌های زیادی می‌شود در هنگام خرید وسائل گازسوز و گرماساز به برچسب استاندارد بودن وسیله دقت زیادی شود و نصب آن توسط متخصصان فنی صورت گیرد و گفته شود در صورت خرید وسیله‌ای غیراستاندارد یا نصب آن توسط مالک ساختمان تنها و تنها خودتان مقصراً چنین حادثه‌ای هستید و خود کرده را تدبیر نیست!

اما هنگامی که نصب از سوی متخصصان فنی انجام شود و هر از گاهی نیز اتصالات چک شود، در صورت بروز حادثه پای نمایندگی‌ها و سروپیس کارها به میان می‌آید و می‌توان از نمایندگی‌ها و سروپیس کارها شکایت کرد و شکایت این پرونده‌ها به بازپرسان ویژه در دادسرای ارجاع می‌شود.

یکی از بازپرسان ویژه دادسرای جنایی تهران که به نمونه‌هایی از این نوع پرونده‌ها رسیدگی کرده در مورد علت این گونه حوادث می‌گوید: عمدۀ موارد قصور مربوط به سازندگان ساختمان یعنی پیمانکاران و مهندسان ناظر و یا مالکان ساختمان است زیرا ممکن است فردی که در ساختمان زندگی می‌کند، بدون اطلاع کافی آنگامکن یا بخاری را در مکانی که توسط سازنده ساختمان در نظر گرفته شده نصب کند و باعث ایجاد گاز گرفتگی شود و یا از وسیله‌ای برای گرم کردن اتاق‌ها استفاده کند که با ظرفیت اتاق متناسب نباشد.

به گفته‌وی، تشخیص مقصراً حاده توسط کارشناسان رسمی دادگستری انجام می‌شود و آن‌ها با بررسی محبی و مقایسه آن با استانداردهای موجود، انجام تست‌های مخصوص، شنیدن اظهارات افراد حاضر در محل و نحوه گازرسانی و استفاده از آن توسط متوفیان، نظر کارشناسی خود را ارایه می‌دهد. هرگاه براساس این نظریه کارشناسی، درصد قصور افراد مشخص شود اما این نظریه مورد اعتراض قرار گیرد، یک تیم کارشناسی برای بررسی حاده، تحقیقات جدیدی را آغاز می‌کند. همچنین مجازات مقصراً حوادث ناشی از مسمومیت با گاز مونواکسید کربن، از باب مسؤولیت کیفری، پرداخت دیه متوفیان است و از جنبه عمومی جرم نیز فرد مقصراً تحت تعقیب قرار می‌گیرد.

البته پیش از آن که خدای ناکرده افراد ساکن ساختمان گرفتار چنین بلای زمینی شوند بهتر است به جای پاک‌کردن صورت مساله به دادن آگاهی و

